

nullam enim in partem similis est, dum orat, ei, quæ apparet posterior. Oportet autem & in moribus, vt etiam in rerum constitutione, semper querere vel necessarium, vel verisimile: & hoc post hoc fieri vel ex necessitate, vel ex verisimilitudine. Apparet igitur & solutiones fabularum ex ipsa oportere fabula contingere, & non vt in Medea à machina, & in Iliade ea, quæ sunt circa renaugiationem. Sed machina vt opus est ad ea, quæ sunt extra actionem, aut quæcunque antè facta sunt, quæ fieri non potest, vt homo sciat, aut quæcunque postea, quæ egent prædicatione, & nunciatione: omnia enim videre tribuimus deis. At sine ratione in rebus nihil esse oportet: sin minus, id extra Tragediam fit, vt quæ sunt in Oedipode Sophoclis. Quoniam autem Tragedia est meliorum imitatio, oportet nos imitari bonos formarum fictores. Etenim illi, cum tribuant propriam formam, faciendo similes, pulchriores fingunt, sic etiam oportet poetam imitantem & iracundos & socordes, & alia talia habentes in moribus, cum tales sint, prohibitis facere exemplum, ac duritiæ, vt Achillem bonum etiam Homerus. Iam verò hæc oportet seruare, & ad hæc ea, quæ sub sensum cadunt, consequentia poetice præter illa, quæ sunt ex necessitate, etenim fecundum ipsa sæpenumerò contingit peccare. Dictum autem est fatis de ipsis in editis libris.

CAPVT XVI.

Agnitio quid sit, dictum est prius. Species autem agnitionis prima est, quæ maximè expers est artis, & qua plurimi vtuntur propter penuriam, quæ per signa fit: eaque partim innata, vt lanceam, quam Terrigenæ ferunt, aut stellas, quales in Thyeste dicit Carcinus: partim aduentitia, aut in corpore, vt cicatrices, aut extra, vt monilia. & vt in Tironè per scapham. Ac licet his vti vel melius, vel peius, vt Vlysses per cicatricem aliter agnitus est à nutrice, aliter à subulcis. Et sunt quidem, quæ fidei causa adhibentur, magis artis expertes, etià huiusmodi omnes. Quæ verò ex peripetia, vt quæ in Niptris, meliores. Secundæ sunt, quæ à poeta factæ sunt. Itaque expertes artis: vt Orestes in Iphigia agnouit forem agnitus ab ipsa. Hæc quidè agnita per epistolâ:

πίστεως ἔνεκα ἀπεχρότερα, καὶ αἰ τοιαῦται πάντοσσι· αἰ δὲ ἐν ἀπειπετείᾳ, ὡς περ ἢ ἐν τοῖς Νεβηραῖς, βελήτοις. δευτέρω δὲ, αἰ πεποιημένη ὑπὸ τοῦ ποιητῆ, διὸ ἐν ἀπεχρῶσιν οἶον, Ορέστης ἐν τῇ Ἰφιχλείᾳ ἀεὶ γνώστῃ τῷ ἀδελφῷ, ἀναγνωσθεῖς ὑπὸ ἐπιεικῆς ἐκείνου· ἐκείνη ἡδὲ διὰ τῆς ὀπισθοῆς, κλεισι

A οὐδὲν γὰρ ἔοικεν ἢ ἰεπεδούσα τῇ ὑστέρᾳ. καὶ ἡ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἡδυσσι, ὡς περ καὶ ἐν τῇ Ἰφιβέλει περὶ γράμτων συστάσει ἀεὶ ζητεῖν, ἢ τὸ ἀναγνωσκόν, ἢ τὸ εἰκόσ. ὡς περ τὸν τοιοῦτον τὰ τοιαῦτα λέγειν ἢ ἀναγνώσειν ἢ ἀναγνωσκόν, ἢ εἰκόσ· καὶ τὸ τοῦ τῆ τοῦ γίνεσθαι, ἢ ἀναγνωσκόν, ἢ εἰκόσ. φανερόν οὖν ὅτι καὶ τὰς λύσεις ἡδὲ μῦθων ἐξ αὐτῶ δὲ τῆ μῦθου συμβαίνει, καὶ μὴ ὡς περ ἐν τῇ Μηδείᾳ ἀπὸ μηχανῆς, καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι τὰ ἀπὸ τῶν δόκλων· ἀλλὰ μηχανῆς χρηστέον ὅτι τὰ ἐξ ὅσων δράματός, ἢ ὅσα ἀπὸ τῆ γένεσι, ἀ οὐχ οἷόν τε αἰδρωπὸν εἰδέναι, ἢ ὅσα ὑστέρᾳ, ἀ δὲ τῶ ἀναγνωστέῳ καὶ ἀδελφῷ. ἀπαντὰ γὰρ δοκίμια τοῖς θεοῖς ὁρᾶν. ἀλογον δὲ μὴ ἐν τῷ ἐν τοῖς ἀναγνώσιν ἐὶ ἢ μη, ἐξ ὅσων παραδείξῃ, τὰ ἐν τῷ Οἰδίποδι τῷ Σοφοκλέους. ἐπὶ δὲ μιμητικῶσιν ἢ πραγματικῶσιν βελήτοιον, ἢ καὶ δὲ μιμητικῶσιν τοῖς ἀναγνώσιν εἰκονογράφους, καὶ γὰρ ἐκείνοι δοκίμους τῶ ἀναγνώσιν μορφῶσιν ὁμοίους ποιῶντες, καλλίους γράφουσι. οὕτω καὶ τὸν ποιητῶ μιμητικὸν καὶ ὁρμηλοῖ καὶ βελήτοιον, καὶ τὰ τὰ τοιαῦτα ἔχοντας ὅτι ἡδὲ ἡδὲ, ὅπως ποιῆται παραδείγμα, ἢ συλλεχέτης δὲ ὅσον τὸν Ἀχιλλεῖα Ἀχιλλῶν καὶ Ὀμηρος. ταῦτα δὲ δὲ διατηρεῖν, καὶ ἀπὸ τῶ τῶσιν τὰ περὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθούσας ἀμειψέσας τῇ ποιητικῇ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὰς ὅσων ἀμειψάσιν πολλὰν εἴρηται δὲ ἀπὸ αὐτῶ ἐν τοῖς ἐπιεικῶσιν λόγοις ἰεστέοις.

Κεφάλαιον 15.

Aναγνωριστὶ δὲ τί μὲν ὅσων, εἴρηται ἀπὸ τῶσιν. εἶδη δὲ ἀναγνωριστέωσιν· ἀπὸ τῶσιν μὲν, ἢ ἀπεχρότατη, καὶ ἢ πλείστοι χρῶσιν διὰ δόξαν, ἢ διὰ σημεῖον. τούτων δὲ τὰ μὲν σύμφορα· οἶον, λόγῳ μὲν φορδῶσι Γηργεῖος ἢ ἀστέρης, οἶου ἐν τῷ Οὐέσῳ Καρνεῖτος. τὰ δὲ ὀπισθητικὰ καὶ τούτων, τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἶον οὐλῆ· τὰ δὲ ἐκτός, τὰ ἀπὸ δὲ ἡδὲ καὶ οἶον ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆσιν σπᾶφῃς. ἐστὶ δὲ καὶ τούτων χρῆσθαι ἢ βέλτων, ἢ χέσθων· οἶον, Οδυσσεὺς διὰ τῆσιν οὐλῆσιν ἀλλοὺσιν ἀνεγνωστέωσιν ὑπὸ τῆσιν Ἐσφῶδ, καὶ ἄλλοις ὑπὸ τῶσιν συμβατέσιν. εἶσι γὰρ αἰ μὲν